

Tualetinis skaitalas

Greičiausiai žmonės retai tesusimąsto apie tualetus. Juos prisimena tada, kai:

- ieško ramesnės vietelės kasdienybės meditacijai,
- pasibaigia WC dezodorantas ar popierius,
- iš klozeto viršaus pradeda veržtis vanduo ir pan.

Tualetai toli gražu nėra išstumti iš visuomenės diskursų. Apie juos kuriami anekdotai: „Sėdi 2 žmogeliai tualete ir abu labai stena. Staiga pasigirsta – PLIUMPT. Tas, kuriam nepliumpt, puola sveikinti kolegą. Pastarasis liūdnai konstatuoja:

- Durniau, čia mano mobilusis nuskendo.“

Arba dar vienas – šį kartą homofobų darbas:

„Mylisi du gėjai. Mylisi dieną, naktį, paskui vėl dieną. Staiga vienas jų sako:

- Stop, noriu į tualetą.
- Tik nedaryk didelio reikalo, - maldauja kitas.
- Gerai, būtinai.

Po kelių akimirkų tame bute, kur vyksta veiksmas, nuo tualetu pusės ataidi galingas sproginimas... Pašokęs iš lovos ir nubėgęs garso kilmės link, vienas iš gėjų mato tokį vaizdelį – WC durys išvirtusios, visoje patalpoje pilna šūdo. Šūdas ant grindų, šūdas ant sienų, šūdas netgi ant lubų. Ant klozeto sėdi išbalęs ir išsigandęs jo draugas ir nekaltai iššlemena:

- Aš tik pirstelėjau.“

Apie prabangius tualetus (paauksuotus ar kokius ten) patinka rašyti spaudai.

Žmonių santykiai tualete buvo viena kertinių temų jau užgesusiame „Elės Makbyl“ seriale. Tik jo dėka sužinojau, kad yra pasaulyje nuotoliniais pulteliais valdomų tualetų.

Klozetas taikliai naudojamas pašiepti žmogaus – kompiuterio prieraišumui. Užmeskit akį į paveiksluką šalia šio rašinio.

Apie inovatoriško tualetu kūrimą netgi žiūrėjau laidą per „Discovery“. Sužinojau, kad JAV tualetams keliami daug mažesni reikalavimai (užtenka, kad guminis apvalus rutuliukas nubėgtų

kartu su vandeniu), o Japonijoje šie reikalavimai adekvatesni (tas rutuliukas pakeičiamas neaiškios kilmės prie visko limpančiu gumulu).

Bet apie ką aš čia?

Žodžiu, esu ir pats patyręs visokiausių keblumų minimoje vietoje:

1. Labai dažnai darbiname tualete darant reikalą, suskamba mobilus. Kyla dilema, ar atsiliepti? Jei skambina mama ir neatsiliepsi, tai dar nieko – supras, o kaip jei direktorius?
2. Kai tualete esi ne vienas. Ypač su stambesniu reikalu. Ar legalu yra garsiai pabezdėti? Ką daryti su prigeneruotais kvapais? Kaip išvis paskui žmogui į akis pažiūrėti? Vyksta savotiškas, labai intymus procesas, o jei dar su nepažįstamu – tai išvis apokaliptė kažkokia.
3. Šitą punktą visai nesunkiai perpratau. Rankų paspaudimai susitikus kolegą tualete. Jokių būdu negalima spausti nenusiplovus rankų. Ir apskritai, geriausia sveikintis tokioje vietoje žodžiu.

Žiūrint jau taip visai į esmę – tualete įvyksta kapitalizmo gimimas. Turiu omeny (raumeny?) Froidą ir visas jo analines stadijas. Padaro vaikas kakutį, tėvai paploja, vaikas supranta - kakutis turi neįkainojamos vertės tėvams. Ir prasideda vaiko galvelėje mūsų visuomenę „varanti į priekį (?)“ mąstysena – „Nu, padarysiu aš jums tą kakutį, bet kas man už tai, a?“.

Taigi, mielieji, tualetu generuojamos prasminės gamos daugiasluoksniškumą šių dienų diskurse retas kuris užčiuopia, ką jau bekalbėti apie rimtos mokslinės analizės nebuvimą.